

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 27.III 1966.

Vijeće: dr Ernest Vajić, Juraj Bolanča, dr Marijan Horvat

Prijevoz željeznicom - Dokažna snaga ekspresnog lista i ostalih željezničkih službenih evidencija - Ekspresni list i željezničke službene evidencije jesu javne isprave - U slučaju neslaganja sadržaja između pojedinih željezničkih isprava i evidencija sud po slobodnoj ocjeni potvrđuje koji su podaci tačni - U koliziji sadržaja između ekspresnog lista i knjige opravdanja podaci u ovoj knjizi imaju prednost

Između kupca i poslodavca nastao je spor o količini robe koju je poslodavac poslao kupcu. Podaci uneseni u ekspresni list, s kojim je roba prevezena, nisu se slagali s podacima knjige opravdanja otpadne željezničke stanice.

Prvostepeni sud je zauzeo stajalište da su podaci u ekspresnom listu mjerodavni, jer da je taj list javna isprava. Drugostepeni sud je dao prednost navodima u knjizi opravdanja na temelju slijedećih razloga:

Prvostepeni sud je pogrešno ocijenio isprave u koje je uzeo uvid u toku prvostepenog postupka, jer je pošao od pogrešne pretpostavke da je samo ekspresni list javna isprava, a ne zauzima stajalište o tome da li je navedena knjiga takodjer takva isprava. U stvari su javne isprave kako navedeni ekspresni list, tako i navedena knjiga, jer se radi o službenim dokumentima, koji se vode odnosno izdaju u vršenju javne funkcije željezničkog saobraćaja, koja je povjerena Jugoslavenskim željeznicama i njihovim poslovnim jedinicama, i iz navedenih razloga u ovom slučaju radi se o koliziji između podataka koji proizlaze iz jedne i iz druge od navedenih isprava. U takvom slučaju sud mora ocijeniti obje isprave da bi utvrdio koja od navedenih isprava sadrži tačnije i vjerodostojnije podatke. Budući da je to propustio učiniti prvostepeni sud, koji je bez dovoljno obrazloženja povjerovao samo jednoj od navedenih isprava, tj. ekspresnom listu, to ovaj drugostepeni sud vršeći ovu ocjenu utvrđuje da navedena knjiga sadrži tačnije i vjerodostojnije podatke nego navedeni ekspresni list. Ovo stoga što iz iskaza svjedoka željezničkog skladištara proizlazi da skladištar nakon vaganja upisuje utvrđenu težinu u ovu knjigu, i da ju zatim blagajnik unosi u ekspresni list, i to ne iz knjige nego iz cedulje koju je skladištar u tu svrhu napisao. Kako je podatak koji blagajnik upisuje u ekspresni list prema tome tek treći po redu i ne temelji se na izravnom vaganju kao podatak unesen u knjigu, to je očito da su pri tome moguće greške i da se neposredno u knjigu uneseni podaci moraju u slučaju sumnje smatrati tačnijima i vjerodostojnijima nego podaci

u ekspresnom listu. Kako je prvostepeni sud uzeo uvid i podatke u knjizi, te je utvrdio da je težina sporne pošiljke unesena s 54 kg, i da ta bilješka ne pokazuje nikakve znakove brisanja ili ispravljanja, to ovaj drugostepeni sud smatra utvrđenim da je na prijevoz željeznici predana sporna pošiljka stvarno imala tu težinu.

M.S.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 2.IV 1966.

Vijeće: dr Dušan Arneri, dr Tomislav Haramustek, Branko Lovrečki

Prijevoz kamionom - Primjena prava - Dokazna snaga tovarnog lista - Slabo pakovanje robe - U nedostatku pozitivnih propisa, na prijevoze u cestovnom saobraćaju s motornim vozilima primjenjuje se CMR konvencija - Ako vozar prilikom preuzimanja robe na prijevoz ne unese u tovarni list opasku da je pakovanje nepravilno, pretpostavlja se da je roba bila uredno pakovana - Ovu pretpostavku vozar može pobijati - Vozar se oslobadja odgovornosti ako dokaže da je roba bila slabo pakovana, i ako učini vjerojatnim da je šteta nastala iz ovog razloga - Vozar će pod ovom pretpostavkom ipak odgovarati ako korisnik prijevoza dokaže da šteta nije nastala radi nepravilnog pakovanja - Vozar nije dužan otkloniti prijevoz slabo upakovane robe, a niti je dužan u tovarnom listu navesti opasku da je roba slabo pakovana

Tužitelj je primalac tereta, a tuženi vozar. Međju strankama je nesporno da je prilikom predaje kada za kupanje, koje je vozar prevezao, bilo 16 kada oštećeno. Tužitelj traži naknadu štete. Tuženik se opire tužbi navodeći da je prilikom utovara upozorio pošiljaoca da je pakovanje pošiljke nedostatno, jer da između pojedinih kada smještenih jedne u drugu nije stavljeno dovoljno slame, pa da će se kade kod prijevoza oštetiti. Kod predaje pošiljke primaocu utvrđeno je da je doista došlo do oštećenja 16 kada, iz navedenog uzroka, i to sve na unutarnjoj strani.

Prvostepeni sud je odbio tužbeni zahtjev.

U obrazloženju presude navedeno je da sud smatra utvrđenim, na temelju iskaza preslušalog svjedoka, da su prevezene kade bile loše kvalitete, i da je zbog toga došlo do oštećenja na prijevozu. Pošiljalac je dakle mogao spriječiti oštećenje robe da ju je ispravno pakovao i da je upozorio tuženika kao vozara na navedenu činjenicu, u